

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8144/2023
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Марије Терзић, др Илије Зиндовића и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., и ББ из села ..., као правних следбеника пок. ВВ, бивше из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Гавриловић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Никола Динић, адвокат из ... и Града Ниша, кога заступа Градско правобранилаштво, ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 638/2022 од 14.04.2022. године, у седници одржаној 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 638/2022 од 14.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 638/2022 од 14.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7064/18 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да су тужиоци титулари права својине са уделом од по $\frac{1}{2}$ на кп .. КО Ниш Ћеле Кула, уписано у лн .. за КО Ниш Ћеле Кула, на основу одржаја што је тужена дужна да призна тужиоцима и дозвољен упис права својине у јавним регистрима, што ако не учини пресуда ће служити као основ уписа права у јавним књигама тужилаца. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 505.946,00 динара. Ставом трећим изреке, тужба тужилаца је повучена према туженом Граду Нишу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 638/2022 од 14.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог ГГ и потврђена првостепена пресуда у првом и другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ГГ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на примену члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев и утврђено да су тужиоци титулари права својине на непокретности са уделом од по $\frac{1}{2}$ на основу одржаја. Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да не постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса. Ревизијом се заправо оспорава утврђено чињенично стање због чега се ревизија не може изјавити. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева, засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 12.04.2016. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 3.000.001,00 динар.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**